

Grønlands Erhverv
Jens Kreutzmannip Aqq. 3
Postboks 73
3900 Nuuk
Grønland

Dato:
27. januar 2021

Oplysninger:
J.nr. 005641

Dok. nr.:
15110815.5

Notat vedrørende forslag til inatsisartutlov om ændring af inatsisartutlov om ressourceafgift på grønlandsk fiskeri

Grønlands Erhverv har anmodet os om at udarbejde et notat om forslaget til inatsisartutlov om ændring af inatsisartutlov om ressourceafgift, som blev sendt i høring den 2. december 2012 ("**lovforslaget**").

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de bærende hensyn bagved lovændringen skulle være behovet for dokumentation og korrekt beregning af ressourceafgiften at være. Det er efter vores vurdering tvivlsomt, om det reelt er nødvendigt at gennemføre lovforslaget af disse hensyn, idet Skattestyrelsen efter gældende ret kan indhente fornøden dokumentation hos relevante virksomheder, ligesom det almindelige grønlandske regelsæt om transfer pricing (kontrolerede transaktioner) synes at være tilstrækkeligt til at sikre, at ressourceafgiften beregnes korrekt. Der bør alene lovgives, hvis der er et reelt behov for det.

Hertil kommer, at lovforslaget er i strid med det grundlæggende afgiftsmæssige princip om, at der kun bør pålægges afgifter inden Grønlands afgiftsområde, idet lovforslaget vil give mulighed for at pålægge afgifter uden for Grønland. Såfremt lovforslaget fremsættes, bør dette overvejes, herunder også i lyset af Grønlands relation til fremmede stater.

Endelig vil lovforslaget ramme skævt, da selskaberne vil kunne blive pålagt forskellige afgifter, selvom der fiskes samme fangst og mængde i samme område.

Lovforslaget giver herudover anledning til en række betænkeligheder af såvel juridisk som praktisk karakter, hvilket yderligere understøtter, at lovforslaget bør genovervejes.

1 Lovforslaget giver anledning til tvivl om foreneligheden med de grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomster

Lovforslaget lægger op til en lovændring, hvorefter ressourceafgiften for grønlandsk fiskeri ikke

længere skal forfalde på tidspunktet for fangstens udførsel fra Grønland, men derimod på tidspunktet for indhandling til et (grønlandsk eller ikke-grønlandsk) indhandlings- eller produktionsanlæg eller ved overdragelse til en uafhængig tredjemand.

Lovforslagets nye ordning rejser alvorlige spørgsmål om foreneligheden med de grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomster, da der kan opstå tvivl om, hvorvidt Grønland vil beskatte værditilvækster, der er opstået uden for grønlandsk territorium, da afgiften efter bemærkningerne skal beregnes ud fra den endelige faktura til tredjemand uden fradrag for udgifter forbundet med dels evt. forædling, dels udgifter forbundet med oplagring, fragt etc. Dette synes ikke at være foreneligt med de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, og der er ikke hjemmel for at pålægge afgifter på en værditilvækst, opstået efter udførelse af Grønland.

For enkelthedens skyld har vi taget udgangspunkt i den grønlandsk-danske dobbeltbeskatningsoverenskomst,¹ idet vi dog bemærker, at de grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomster bygger på OECD's modeloverenskomst, og at disse derfor på væsentlige punkter svarer til hinanden.

De grønlandske selskaber har, som vi har forstået det, en forretningsmodel, som baserer sig på en selskabsstruktur med helt eller delvis ejede salgsdatterselskaber i en række lande. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil de enkelte selskaber blive pålagt forskellige afgifter for den samme vare, fisket på samme tid med to forskellige skibe afhængigt af disses ejerforhold. Hvis et selskab ejer hele værdikæden fra Grønland til f.eks. Japan eller Rusland og derigennem sælger varer dels fra egne skibe, dels fra skibe helt eller delvist ejet af andre, vil fangsten fra disse skibe blive afgiftspålagt forskelligt. Det skib, der ejes af selskabet med salgsdatterselskaber rundt omkring i verden, ville skulle svare afgift af en pris opnået i markedet i eksempelvis Japan eller Rusland, mens det andet skib, der blot sælger sine varer gennem eksempelvis Polar Seafood, skal svare afgift af den pris opnået, når varen sælges ud af Grønland (til salgsselskabet). Denne ulige behandling kan medføre ændringer i koncernstrukturer og forædlingsgraden af de grønlandske produkter, således at varen overdrages til tredjemand tidligere end nu. Hvilket ultimativt ikke er til Grønlands fordel. Afgiften pålægges i øvrigt ikke kun fortjenesten ved salget i salgsdatterselskabet, men rammer reelt også frysehusleje, fragt til køber, forsikringer og mange andre omkostninger, der er i forbindelse med salgsprocessen.

Det er efter vores opfattelse endvidere tvivlsomt, om lovforslaget vil kunne gennemføres og administreres i forenelighed med den grønlandsk-danske dobbeltoverenskomst, uden at dette vil medføre en betydelig administrativ og økonomisk byrde for såvel Skattestyrelsen som de berørte virksomheder

Ressourceafgiften forfalder i henhold til lovforslaget først ved et salg af fangsten til tredjemand. Hvis dette sker ved salg fra Danmark, giver det anledning til væsentlige betænkeligheder i forhold til den grønlandsk-danske dobbeltbeskatningsoverenskomst, da salget tilsvarende vil være omfattet af pligten til at svare indkomstskat til den danske stat.

---

¹ Aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. med senere ændringer.

Beskatningen af fortjenesten ved fangstens værditilvækst vil tilkomme Danmark i form af betaling af indkomstskat,² hvorfor værditilvæksten ikke også kan beskattes i form af den grønlandske ressourceafgift. Dette vil være svært at undgå i praksis, fordi ressourceafgiften først vil være forfalden, efter værditilvæksten er opnået, og fordi ressourceafgiften efter bemærkningerne til lovforslaget skal beregnes ud fra den endelige faktura til tredjemand.

Ønsker man på trods af ovenstående at gennemføre lovforslaget, må der tages højde for sådanne situationer, ligesom der af retssikkerhedsmæssige grunde må etableres en form for klageordning, hvor det vil være muligt at sikre, at en eventuel efterfølgende værditilvækst til fangsten ikke vil blive pålagt ressourceafgiften.

2 Lovforslagets krav om indsendelse af dokumentation vil være byrdefuldt for erhvervslivet og harmonerer dårligt med almindelige offentligretlige principper

Lovforslaget lægger op til en ændring af den nuværende ordning, hvor Skattestyrelsen indhenter relevant dokumentation efter behov til fordel for en ordning, hvor berørte virksomheder skal vedhæfte al dokumentation for angivelsen af afgiftsgrundlaget.

Det anføres i bemærkningerne til lovforslaget, at ”*Det må antages, at selskaberne allerede har udstedt salgsfakturaer og skal bruge dem i forbindelse med indberetning af afgiftsgrundlaget. Det burde derfor være en mindre ressourceforbrug hos selskaberne at samle fakturaer og vedlægge dem til den lovpligtige indberetning af afgiftsgrundlag og afgiftsbetaling.*”³ Denne antagelse er ikke korrekt.

Der er tale om en stor mængde fakturaer, som kan foreligge i mange forskellige valutaer, vedrører meget forskellige mængder fangst, ligesom fakturaerne i praksis vil vedrøre varer af meget varierende forarbejdningsgrad. Disse forhold gør, at den foreslåede ordning vil gøre det umuligt for virksomhederne og Skattestyrelsen at opnå et korrekt og fyldestgørende billede af afgiftsgrundlaget. Endelig vil lovforslaget reelt ansøre til, at selskaberne begrænser deres forædling, da afgiften hurtigt vil overstige den fortjeneste, som forædlingen medfører. Meget af fortjenesten ved forædlingen vil herved blive overladt til tredjemænd, som ikke nødvendigvis er grønlandske. En sådan udvikling vil være til skade for såvel de grønlandske selskaber som det grønlandske samfund i form af mistede skatteindtægter.

Udover at reglen vil være byrdefuld for erhvervslivet, harmonerer den foreslåede regel om at virksomhederne skal indsende al dokumentation, uden at denne nødvendigvis skal bruges, dårligt med almindelige offentligretlige principper, herunder først og fremmest det almindeligt gældende proportionalitetsprincip. Det fremgår endda af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten er at forbedre Skattestyrelsens kontrolmuligheder, men at ændringen ikke forventes at

---

² Aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. med senere ændringer, artikel 7 og 2, jf. tillægsaftale til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale af 19. august 2008, artikel 1.

³ Bemærkninger til lovforslaget, punkt 4., økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

medføre et væsentligt forøget ressourceforbrug hos det offentlige, da de ikke er hensigten, at dokumentationen skal gennemgås systematisk, men alene være grundlag for stikprøvekontrol.⁴På dette grundlag forekommer det åbenlyst urimeligt at kræve indsendelse af al dokumentation.

Almindelige forvaltnings- og databeskyttelsesretlige principper tilsiger, at offentlige myndigheder ikke indhenter unødvendige oplysninger, og slet ikke oplysninger som man kun benytter til lejlighedsvis stikprøvekontrol. Selvom disse principper primært relaterer sig til afgørelser, er det ikke desto mindre relevant at have dem for øje i lovgivningsprocessen – navnlig henset til, at Skattestyrelsen allerede efter de gældende regler kan fremskaffe den dokumentation, der skal bruges i Skattestyrelsens kontrol med afgiftsgrundlaget.

-oOo-

København, den 27. januar 2021

Med venlig hilsen
Gorrissen Federspiel

Jacob Skude Rasmussen

---

⁴ Bemærkninger til lovforslaget, punkt 1., indledning, og punkt 3., økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.